

25 år

1954

1979

FLYVESTATIONSKORPSET

25 år

FLYVESTATIONSKORPSET

Indhold

Forord/	
Chefen for Flyvevåbnet, Generalmajor N. Holst-Sørensen	3
”Da det startede” /Leo Mortensen	5
Flyvestationskorpsets oprettelse /Helmer Lynnerup	9
”Strejftog” /Kai Ferslev	11
Udrustning før og nu / K.J. Møller Jensen	13
Uddannelsen ved flyvestationskorpset /P.A. Hansen	15
Flyvestationskorpset i hverdag og fest /Redaktionen	19
Oplysningstjenesten /P.E. Westerberg	23
Flyvestationskorpsets Data /Redaktionen	25
Yngste skud /K. Grøndal Mortensen	29
Flyvestationskorpset set fra hjemmeværnskonsulenten / P.A. Heegaard-Poulsen	31
”Chefen takker sine” /O. Præstholm	33
Tillykke fra . . . /Redaktionen	35
Solidarisk indsats /Knud Damgaard	41
Efterskrift /	
Chefen for Hjemmeværnet, Generalmajor J. Andreassen	43

REDAKTIONEN:

PRLT. *P. E. Westerberg*
PRLT. *H. R. Würtz*
KN. *L. Mortensen*
SKLT. *M. S. Larsen*
PRLT. *K. Ferslev Larsen*
KN. *P. A. Hansen*

TRYK: FSK - TRYK

Udsendt af: Flyvestationskorpsets Oplysningstjeneste

FORORD

Indtil omkring 1960 hvervedes medlemmer, bortset fra styrken ved Kastrup, udelukkende blandt FLV civile medarbejdere, men også på tjenestesteder med en for fåtallig civil stab til grundlag, opstod ønsket om egen flyvestationsenhed, og ved aftale med hjemmeværnet opstod begrebet: Perimeterfolk, mennesker som i kraft af bopæl og af interesse for FLV var villige til at yde en indsats i Flyvestationskorpset. Således er det i dag lykkedes at oprette flyvestationsafsnit, –eskadriller, – halveskadriller eller –delinger praktisk talt ved alle FLV mange tjenestesteder.

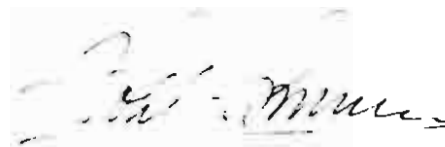
Netop denne tilslutning tager jeg som et inspirerende udtryk for og bevis på, at der civile og militære imellem eksisterer en samhørighed og en fælles følelse af ansvar for de opgaver, som er pålagt flyvevåbnet inden for danske forsvar, og når jeg kan sende min hjerteligste lykønsning til Flyvestationskorpset på 25 - års dagen, er der to ting jeg gerne vil fremhæve:

Dels den store betydning som medlemskabet af korpset har for det daglige samarbejde på vore tjenestesteder, hvor fællesskab om opgaverne "med og uden uniform" er medvirkende til at øge tillid, forståelse og effektivitet, og

dels den rent militære værdi af Flyvestationskorpset. Jeg har omtalt, at både værn og korps har oplevet mange omskiftelser i de forgangne 25 år, og ikke mindst på nærforsvarsområdet er udviklingen gået mod større opgaver til Flyvestationskorpset.

Det arbejde, der hidtil er udført, påkalder sig den største anerkendelse, og tiden der kommer vil også stille store krav til den frivillige indsats, FLV civile personel yder til gavn for FLV og forsvaret.

Jeg ser med fortrøstning frem til, at Flyvestationskorpset vil møde disse krav med samme energi og engagement og forsvarsvilje som gennem de forløbne 25 år.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "E. M. M. M.", is written on a light-colored background.

„Da det startede”

I forbindelse med Flyvestationskorpsets 25 års jubilæum fandt der i juli 1979 et usædvanligt møde sted i bygning 15 på Flyvestation Værlose.

Her mødtes oberst L. Bjarkov, der var Flyverhjemmeværnsinspektør dengang for 25 år siden – major Josephsen, der som adjutant og uddannelsesleder, ved vor første chef, blev banebryder for det Flyvestationskorps vi kender i dag – driftschef H.C. Petersen fra Københavns Lufthavnsvæsen, der var eskadrillechef for den første eskadrille i korpset – og den nuværende hjemmeværnsinspektør oberst S.O. Nielsen samt chefen for Flyvestationskorpset major O. Præstholm, oplysningsudvalgsformand premierløjtnant P.E. Westerberg og den nuværende afsnitsleder fra KALU – ”åstedet” Københavns Lufthavn, kaptajn Leo Mortensen.

Det var korpsets opståen, der var emnet for dette møde – og hvordan begyndte det hele så?

Det var egentlig den frivillige luftmelde-tjenestes indkorporering i Hjemmeværnet i 1953, der skabte muligheden for at opstille andre hjemmeværnsenheder i tilknytning til Flyvevåbnet. Denne mulighed ønskede man at udnyttet ved at opstille det civile personale på lufthavne og flyvestationer i militært organiserede enheder. Herved kunne man skabe et mere effektivt

forsvar af disse installationer – men samtidig (og det er nok et punkt, vi til daglig overser en hel del) kunne man give dette personel den folkeretslige beskyttelse, der ligger i en uniformering.

Det var i foråret 1954, at den daværende inspektør for Flyvehjemmeværnet fik denne opgave overdraget og gik i gang med forhandlingerne med cheferne på Flyvevåbnets tjenesteder og i Københavns lufthavn og med orienterende møder med personalet disse steder.

Det var en usædvanlig fremgangsmåde,

at det første hvervearbejde foregik fra den militære side af Hjemmeværnet. Den daværende kommitterede for Hjemmeværnet, Frode Jacobsen, havde naturligvis tilbudt sin og sine konsulenters assistance, men oberst Bjarkov valgte selv at tage de første forhandlinger. Obersten kendte jo personligt de fleste af de chefer og medarbejdere, der skulle forhandles med, og de, der skulle opfordres til at deltage, kendte den mand, der kom med opfordringen.

Overalt på flyvestationerne havde man forståelse for, at der her var en opgave af betydning for stationen, der skulle løses – overalt mødte oberst Bjarkov i

mødekommerhed.

På Københavns lufthavn residerede på dette tidspunkt "Flyvestation København", dels i lufthavnens sydlige område, dels i "Hubertus" på nordområdet. Det blev på Københavns lufthavn, at de første styrker blev opstillet, idet personalet af 2 "brune" hjemmevernskompanier af Amagers distrikt 4 efter eget ønske "gik over". Det var kompagnierne 6412 og 6413 med personel henholdsvis ansat i Statens Luftfartsvæsen og i SAS, der blev til eskadrillerne 10 og 11.

Ved "overdragelsesforretningen" den 1. september 1954 kunne oberst Bjarkov, Major Josephsen og eskadrillechef H.C. Petersen mønstre de nye, pæne blå uniformer.

Og så gik det slag i slag. Det var et godt tidspunkt at starte, thi mange, der egentlig var positive nok for hjemmevernstanken, skulle lige have dette ekstra skub, hvor de kunne markere deres tilhørsforhold til deres arbejdsplads. Flyvestation Værløse opstillede de næste enheder, flyvestationerne Ålborg, Skrydstrup og Vedbæk fulgte — og i efteråret 1956 kom den helt store tilslutning, da der kunne oprettes enheder på de fleste flyvestationer landet over.

"Enheder" — ja, på de store flyvestationer blev der opstillet eskadriller, men det var fra starten klart nok, at der på nogle flyvestationer ikke var basis for så store enheder. Hjemmevernets skri-

velse fra August 1954 om oprettelse af flyverhjemmevernets enheder gav da også mulighed for — hvor forholdene talte derfor — at oprette selvstændige flyverhjemmevernsdelinger og — grupper, en mulighed, der jo er udnyttet mange steder.

Uddannelsen var naturligvis bestemt af opgaverne, men også på dette punkt var man lidt utraditionel i starten. Som lidt mindre papir og lidt mere handling"

virkede som lærere, den psykologisk rigtige forståelse for opgaven. Det var ikke rekrutter, de skulle undervise — men det var humøret, der bar det hele. "Vi havde det skægt" — denne vurdering var der almindelig tilslutning til i den lille erindrende skare — "men der blev bestilt noget".

Her skal også nævnes den tjenestefrihedsordning — og den positive indstilling fra tjenestestederne — der var med

Der var pionerånd tilstede, de første år kunne man samle op til 600 mand på 4 —dages kurser. Der var mange civile på flyvestationerne, der havde en militær uddannelse, og de kunne ved "seminarer", forskoler forud for kurserne gøres egnede til at undervise deres kammerater — men forøvrigt havde de unge befalingsmænd fra forsvarets, der

til at give den store tilslutning.

Igen, når fremgangen kom på tale, understregede oberst Bjarkov to faktorer, der gjorde alt dette muligt. Det personlige kendskab til de mennesker, der i flyvevåbnet var ansvarlige, det opertionelle og det tekniske personel. Vi var i de dage ikke så langt fra de "gode gamle

dage", mange af de mennesker, der skulle forhandles med, havde oberst Bjarkov jo spillet fodbold med på Kløvermarken, og når man dengang som flyveelev også kom på værkstederne et halvt år, hvor man gik mekanikerne tilhænde, så skabte det kontakter, der kom en til gode senere hen – og her kom flyverhjemmeværnet til gode.

Den anden faktor var den forståelse, flyverhjemmeværnet mødte hos det

“etablerede” hjemmeværn, hos General Johnstad-Møller. I “skabelsesprocessens” dage blev der holdt ugentlige møder og emnet var altid det samme – udgifter, penge. Generalen var rede til at åbne pengekassen, han indså, at pengene var godt givet ud, så de kom – til udvikling, til vedligeholdelse.

Rekrutteringen foregik ude i de enkelte enheder, ikke ved et samlet brøl oppefra. Det var den lokale opgave, der var motivationen, og af de, man henvendte sig til, kom 19 af 20 ind i styrken i løbet af et par måneder.

I 1959 kom et nyt begreb ind – perimeterfolkene. Der kunne være flyvestationer, hvor civile personel var så fåtalligt i forhold til de flyverhjemmeværnsopgaver, der skulle løses, at det

ville være af betydning at kunne indrullere folk i nærheden af stationerne til enhederne. Det var på Flyvestation Tårstrup, at vi fik den første dispensation fra den linie, at kun personer ansat på flyvestationer/lufthavne kunne optages – og de dispensationer, vi siden har fået, har været motiveret med de samme behov. I disse tilfælde

var det endnu mere udtrykt, at man hvervede til en bestemt opgave i langt højere grad end til enhedens samlede opgavekompleks.

Efter at have bevæget sig igennem Flyverhjemmeværnet, Jordforsvaret, over Jordforsvarsstyrken og Flyvestationsstyrken til Flyvestationskorpset var det naturligt at rette blikket udaf – til det nordiske samarbejde.

Det var i efteråret 1956, at eskadrillerne i Kastrup fik kontakt med hjemmeværnsdelingen i Bulltofta, Malmøs lufthavn, og afholdt nogle skydninger sammen med den. Samarbejdet blev lidt mere formaliseret 1957, hvor der var egentlig “tävling” med andre discipliner. Det foregik på Ven, og veteraner kan endnu berette om, at “vi fik en cykel udleveret, og så gik det fra station til station”.

Kastrup-initiativet udvikledes, således, at der deltog 2 grupper fra Statens lufthavnsvæsen (eskadrille 10), en gruppe fra SAS (eskadrille 11) og en gruppe opstillet af korpset. Eskadrille 10 afgav en gruppeplads, således at der forlods kom to grupper fra Kastrup-området, medens der konkurreredes i korpset om de 2 andre pladser – og nu har eskadrillerne i Kastrup selv ønsket, at alle 4 grupper udtages efter en gruppekongurrence alle enheder imellem.

Når der til gruppekongurrencerne kommer 18-20 grupper fra hele landet for at konkurrere i landmilitære færdigheder, så er der endnu flere grupper, der

hjemme på stationerne har kæmpet om at få plads mellem de 18-20 – gruppekongkurrencen har et meget stort uddannelsesmæssigt betydning udenfor konkurrencedagene.

Oberst L. Bjarkov

I 1963 kom Norge med i samarbejdet, og den nordiske gruppekongkurrence foregår nu skiftevis i de tre lande, sidst i Karup i 1979.

Tilbage til de hjemlige græsgange kunne alle udtrykke glæde og tilfredshed med det gode samarbejde, der overalt eksisterede mellem flyvevåbnets og flyvestationskorpsets enheder. Korpset dækkede opgaver, der ikke kunne løses af Flyvevåbnet og tilsammen arbejdede man på at løse opgaven. Flyvestationskorpset er en meget smidig organisa-

tion, der arbejder fra eskadrilleramme – sågar fra afsnitsrammer visse steder! – til helt små enheder, der indgår i flyvevåbnets krigsbemandingsposter. En smidig organisation, der kræver en smidig uddannelse – som slet ikke kunne være gennemført uden samarbejde med flyvevåbnet.

Ved et tilbageblik over de 25 års udvikling kunne oberst Bjarkov konstatere, at en eventuel skepsis i starten fra Flyvevåbnets side nu var afløst af en værdsættelse af enhederne og det arbejde, de udførte.

På de enkelte tjenestesteder havde man fået en fælles opgave udover den daglige opgave – til gavn for arbejdsklimaet i dette daglige arbejde. Der var et potentielt klientel – den kendsgerning, at man havde valgt forsvaret som sin arbejdsplads, viste jo, at man var positiv overfor forsvarstanken.

“En taknemmelig opgave” – var oberstens konklusion – “det var hårdt – men mest for alle de, der strømmede til”.

Leo Mortensen

Flyvestationskorpsets oprettelse

*FSK første chef
Regionsleder, oberst
Helmer Lynnerup*

Det er med megen glæde, jeg ønsker *Flyvestationskorpset* til lykke med 25-års jubilæet.

Tænker vi tilbage på hjemmeværnet for 25 år siden, var det i stor udstrækning den ånd og de tanker, der prægede mange i perioden fra 1940 til 1945, som var fremherskende. Det var folk med den baggrund, der var med til at præge de første år i hjemmeværnet og således også med til at oprette *Flyvestationskorpset*.

Som ung løjnant havde jeg den fornøjelse at være instruktør ved *Flyvestationskorpset* og senere at blive korpsets første chef. Fra den tid erindrer jeg med glæde mange gode og for mig lærerige timer. Jeg tænker - bl.a. på 4-dages kurserne rundt om i landet med forskole for befalingsmændene, de realistiske gennemførte øvelser med skarp ammunition i skydeterrænet i Hevring med støtte af Hispano - kanonerne på fløjene og med afholdelse af gasøvelser med stærk koncentration af klorgas og utallige interessante øvelser i mørke.

Jeg husker også kurser i Jægerspris, hvor bl.a. *havnechefen* fremlagde sine tanker om at forlægge styrken fra Værløse til Kastrup til forøgelse af forsvaret der. Ligeledes mindes jeg et godt og

udbytterigt samarbejde med forbundsformand Chr. Rasmussen ved afholdelse af møder rundt om på landets flyvestationer. Ligesom det altid er en glæde at tænke tilbage på et godt og konstruktivt samarbejde med de respektive chefer ved flyvevåbnets enheder, SAS og Københavns lufthavn. Og meget mere kunne nævnes.

Efterhånden som tiden er gået, er flere af disse brave mænd ikke med i arbejdet længere. Enkelte er gået bort og andre har af alders - eller helbreds-mæssige grunde trukket sig tilbage fra hjemmeværnsarbejdet. Men såvel til dem, som ikke er med mere, som til dem, der fortsat er med i arbejdet, skal der ved denne lejlighed lyde en oprigtig tak for en stor indsats i det frivillige forsvars tjeneste.

Mange var i starten noget skeptiske med hensyn til hjemmeværnets levedygtighed, og dermed også til *Flyvestationskorpset's*. Nogle var af den opfattelse, at når de, der havde været med til at etablere hjemmeværnet ikke var aktive mere, ville det automatisk ophøre.

Dette har imidlertid ingenlunde været tilfældet – tværtimod har hjemmeværnet udviklet sig konstant igennem årene til at være en vigtig faktor som en

fast bestanddel af dansk forsvar.

I dag har vi den glæde, at der fortsat er stor interesse og forståelse for hjemmevernens betydning. Vi ser i disse år en stor tilgang af unge, hvilket lover godt for fremtiden, og som også er en klar forudsætning for det frivillige forsvars fortsatte trivsel.

Ser vi i dag på uddannelsesniveau, bevæbning og materiel i forhold til for 25 år siden, må det vist erkendes, at der er foregået en kolossal udvikling i positiv retning. På mange områder kan det karakteriseres som værende tilfredsstillende og tidssvarende.

Med rette kan alle, der har arbejdet i hjemmevernet igennem årene, være

stolte af de opnåede resultater. I dag kan vi med god samvittighed se hen til at kunne løse de foreliggende opgaver på en tilfredsstillende måde.

For *Flyvestationskorpset's* vedkommende gælder det først og fremmest de specielle opgaver, som personalet er uddannet til at løse i forbindelse med forsvar af landets flyvestationer.

En enhed med sit særpræg fra sted til sted ud over det ganske land, men med en fælles grundindstilling til nytten af det frivillige forsvarsarbejde som et bærende element, der gennem årene har givet stabilitet, korpsånd og efterhånden gode traditioner at bygge videre på.

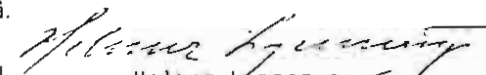
For mig er det altid en glæde at se til-

bage på min tid ved *Flyvestationskorpset*, både som instruktør og senere som dets chef.

I jubilæumsåret vil jeg derfor gerne gratulere og takke alle i *Flyvestationskorpset* for en god indsats og et godt samarbejde i de år, hvor jeg havde fornøjelsen at virke ved korpset.

Samtidig vil jeg håbe, at korpset fremover vil evne at fortsætte de gode traditioner som et virkeligt levende, dygtigt og effektivt korps.

Med venlig hilsen

Helmer Lynnerup

FLYVESTATIONSKORPSET I HVERDAG OG FEST

„Strejftog”

Blandt rækken af gratulationer til Flyvestationskorpsets Jubilæum, skal der også fra de frivilliges rækker lyde et varmtfølt til lykke med de 25 år.

Må jeg ved samme lejlighed takke for de mange gode timer som jeg har haft mulighed for at tilbringe sammen med herlige mennesker, der hver især har bidraget til at gøre deltagelsen i de mangeartede aktiviteter til en oplevelse som jeg ikke ville have været foruden.

Hvad er det dog for en underlig mekanisme der får en til med glæde, at komme igen, efter at have krøbet rundt på en opblødt pløjemark, en mørk efterårsnat, gennemblødt til skindet, perforeret af myg, til tider frysende, til tider svedende, under alle omstændigheder møgbeskidt og træt som et helt alderdomshjem?

Er det Danmarks forsvar, er det korpsets ånden, er det kammeratskabet eller er det udfordringen der ligger i at løse den pålagte opgave?

Det kan nok ikke besvares entydigt, men ikke det for de fleste er en skøn som blandning af ovennævnte og andre faktorer der for en til at ”hoppe i gyn-gen” igen, når der næste gang bliver kaldt, og næste gang, hvor er det, hvad er opgaven?

Når jeg tænker tilbage på alle de op-

levelser jeg har haft, føles det umiddelbart helt uvirkeligt. Er det dig man forsøgte at lære at gå i takt i en marchkolonne i løst sand i Melbylejren? Eller er det dig der på Himmerlandsgården har oplevet Marthas varme leverpostej eller den vensterhåndsskårede rullepølse, eller har du virkelig skudt med Hispano-kanon i Hevringlejren?—

Ja, sørme og meget andet. Har vi ikke haft det dejligt i alle de år og sjovt, kan I huske da Mustafa tørrede drejlsbukser på kakkelovnen i himmerlandsgården og resten af kurset gik rundt i et par brændte laser, eller da en foreslog efter at have hørt at himmerlandsgårdens gamle so ”var gået ned i krydset” at den kunne vi da bare selv gå ned og hente, vi behøver da ikke at vente på dyrlægen. Ak ja, hvad forstår bønder sig på agurkesalat.

Det var straks mindre sjovt da skorstenen som vi skulle sprænge i Asnæs blev stående efter at lødningerne var gået og vi ikke havde mere Trotyl, nå — den kom da ned efter vi med møje og besvær fik fremskaffet mere sprængstof.

Det var også mindre sjovt for de befalingsmænd der på et BM-kursus på Himmerlandsgården havde glemt at tage deres våben med, de fik udleveret et maskingevær, og så skulle de ovenikøbet have konditionstræning inden morgenmaden, blasfemisk mente nogle,

En af de herligste oplevelser, som desværre kun blev få forundt at deltage i var da vi ved afslutningen af et overlevelseskursus på Himmerlandsgården, holdt et mægtigt gilde i villa Højbo med 12 store håndfangede ål. Det var en super afslutning på alle tiders kursus.

Man må næsten lægge bånd på sig selv hvis ikke dette skal blive en hel bog med gode minder, minder om skyttestævner, om gruppekurrencer, om kurser og meget andet. Hver især kunne blive et helt kapitel for sig selv.

Et andet kapitel kunne handle om alle de mange gode venner som man igen-

nem årene har fået over det ganske land, fra Skagen i nord til Skrydstrup i

syd, fra Nymindegab i vest til Kastrup i øst, ja — sågar i Norge og Sverige er

der knyttet forbindelser som man mindes med glæde.

Må jeg slutte med at takke de fremsynde mennesker der for 25 år siden nærmest sparkede mig ind i Hjemmeværnet og dermed gav mig et udbytte- rigt tilskud til min tilværelse som jeg ikke selv havde øjne for.

Til allersidst vil jeg ønske for alt personel, Flyvestationskorpsets faste stab, såvel som befalingsmænd og menige over hele landet, held og lykke med fremtiden og håbe på mange gode år endnu til fælles glæde og til fælles gavn.

Kai Ferslev.

Kai Ferslev

FLYVESTATIONSKORPSET I HVERDAG OG FEST

Udrustning før og nu

Det begyndte jo i Københavns lufthavn, hvor vi var medlemmer af det brune Hjemmeværn under Distrikt IV på Amager. Der var to kompagnier i lufthavnen, 6412 som havde personel fra Statens Lufthavnsvæsen, og 6413, der bestod af SAS - ansatte.

Feltuniform M/44, som vi havde dengang, var ikke noget kønt syn. Den var forsynet med lapper både på knæ og albuer, bukser og bluse havde hver sin farvenuance.

Så skulle vi have den blå tjenesteuniform M/51, da vi blev overført til Flyverhjemmeværnet, Flyvestationsstyrken. Vi havde glædet os til at blive fri for drillerierne fra kammeraterne på arbejdspladsen, men det var nu ikke den store gevinst, der var meget få størrelser at vælge imellem – men det bedredes hen ad vejen.

Vi havde kun den samme uniform, som blev brugt både til felttjeneste, til skydning og ved festlige lejligheder. Vi husker tydeligt, hvordan den var i regnvejr!

Så fik vi regnslag M/48 – og til vore 4-dags - kurser blev der fremskaffet noget drejlstøj M/54.

Det var med glæde, at vi modtog kampuniform M/58 og kom til at ligne "rigtige" soldater – og kappen – "den tykke blå" – blev afløst af parka M/58.

Så endelig kom vores nuværende stationsuniform M/72 og alle blev meget pænere at se på.

Vi har haft mange slags våben gennem tiderne, lad os bare lige hurtigt nævne:

6,5 mm svensk gevær —udgået
7,62 mm maskingevær M/48 —udgået
— og feltaffutage M/48 —udgået
7,62 mm gevær M/53 (17) —udgået
51mm mortar M/45 —udgået
20 mm kanon Hispano —udgået
75 mm dysekanon M/50 —udgået
7,62 mm gevær M/50
7,62 mm gevær M/50 med sigtekikkert

7,62 mm maskingevær M/62
— med feltaffutage M/62
7,62 mm gevær M/66
—granatstol til 0,6 kg geværgranat
—udgået
7,62 mm gevær M/66 med sigtekikkert
7,62 mm gevær M/75
9 mm pistol M/46 —udgået
9 mm pistol M/49
9 mm maskinpistol MO44(37)
9 mm maskinpistol M/49
5,6 mm instruktionsgevær M/60
84 mm dysekanon M/65
6,5 mm instruktionsgevær M/65
20 mm øvelsvåben
66 mm panserværnsraket M/72
9 mm instruktionsvåben M/71

K.J. Møller Jensen

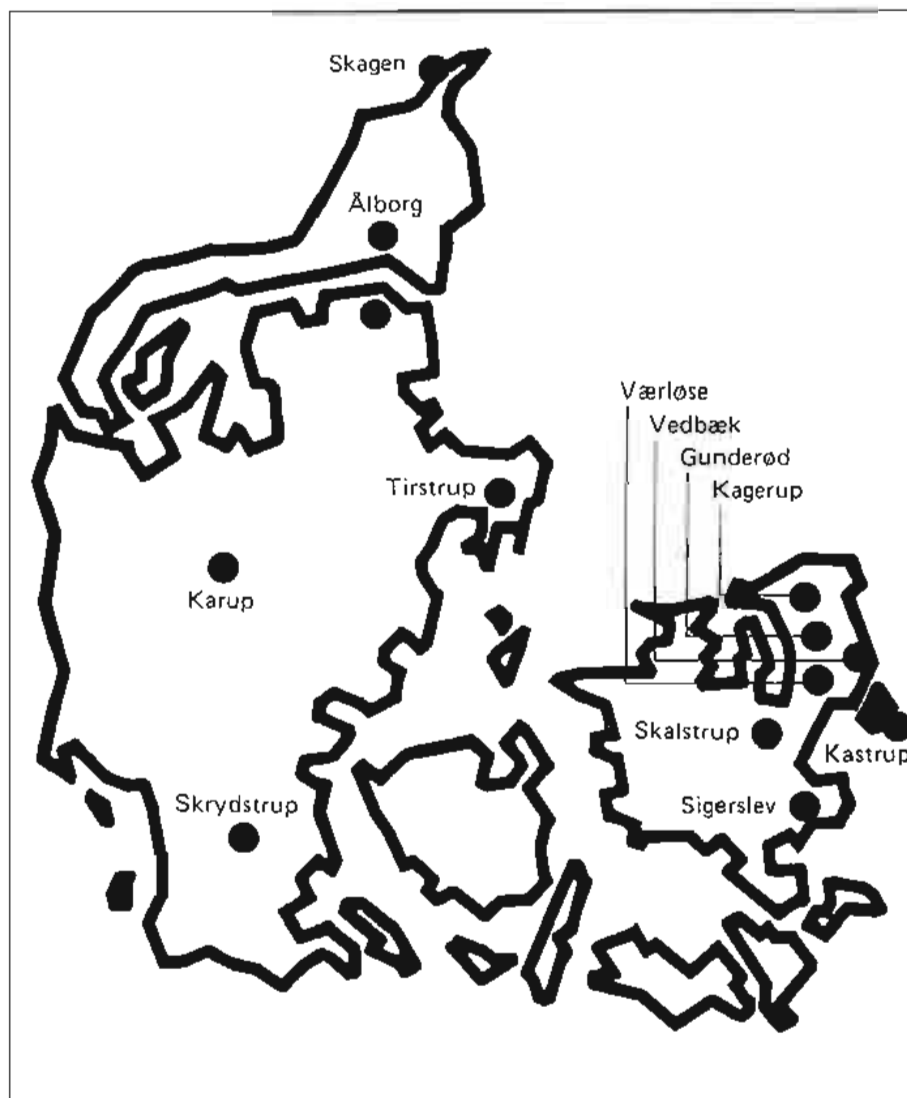
Uddannelsen ved flyvestationskorpset

Strøttanker om Flyvestationskorpsets uddannelse anno 1979, set med en nuværende tjenestgørende, rejsende uddannelsesofficers øjne, eller lidt om uddannelsen i landets største distrikt (43,043 km²) med 1543 mand, 4 flyvestationsafsnit, 15 flyvestationseskadriller, 1 flyvestationshalveskadrille, 1 flyvestationsdeling samt den flyvende hjemmevernsenhed.

Flyvestationskorpsets enheder afviklede i:

1973	38.750 uddannelsestimer
1974	57.200 uddannelsestimer
1975	72.400 uddannelsestimer
1976	78.750 uddannelsestimer
1977	85.360 uddannelsestimer

Antallet af uddannelsestimer i 1978 er endnu ikke opgjort.

Uddannelsesområderne i Flyvestationskorpset er som det øvrige hjemmeværn mange og kalejdoskopiske, her skal blot nævnes:

- Grunduddannelse
- Omskolingsuddannelse
- Supplerende/ vedligeholdende generel militær uddannelse
- Gruppieføreruddannelse
- Supplerende BM—uddannelse
- Kanonuddannelse
- ABC—uddannelse
- Sanitetsuddannelse
- Pioneruddannelse
- Signaluddannelse

o.s.v.

Derudover afvikles bl.a. skydning og øvelser samt jævnlige møder (kursus) med:

- AL/UDBM T/R
- EC
- EC/NK
- KBM
- SKIN samt
- FSA/FSE stabe

Den største del af uddannelsen tilstræbes gennemført på de enkelte flyvestationer som lokalorganiseret uddannelse og i så stor udstrækning som muligt i samarbejde med flyvevåbnets enheder. Det er med stor glæde, at netop dette samarbejde gennem de senere år har udviklet sig betydeligt, dette sikkert til glæde og gavn for såvel flyvevåben som flyvestationskorps.

Flyvestationskorpset håber, at al uddannelse på de enkelte flyvestationer i en ikke fjern fremtid alene må være blevet iværksat ud fra en fælles vurde-

ring af opgaven og en deraf udsprunget behovsanalyse.

Et par ord skal ofres på de lokalt afviklede kurser, i daglige omtale benævnt lokalkurser. Lokalkurser er normalt kursus med indhold af supplerende/vedligeholdende generel militær uddannelse, disse kurser tilrettelægges under hensyntagen til lokale forhold, herunder til personellets muligheder for frihed m.m. Det er en fornøjelse som uddannelsesofficer at overvære planlægningen og afviklingen af disse kurser. Den iver og den professionalisme, der fra planlæggerne og instruktørernes side lægges for dagen, vidner om en meget høj standard og en enorm entusiasme.

Flyvestationskorpsets uddannelsesorganisation afvikler jævnligt supplerende BM—uddannelse, hvor befalingsmændenes uddannelse vedligeholdes og ajourføres. Emnerne til disse kurser fastsættes ikke af Flyvestationskorpset alene, men i samarbejde med FSA/FSE ud fra en vurdering af behov og ønsker. Således afvikledes efter ønske/ aftale med enhederne i perioden 1975 med indhold af instruktørmæssig karakter bl.a. omfattende:

- undervisningshjælpemidler
- talerteknik
- motivation
- arbejdsinstruktion
- uddannelsens opbygning
- datateknik
- instruktøren

Flyvestationskorpset har i dag et særdeles levende og inspirerende befalingsmandskorps, der som instruktører lever op til de største krav. Lige så realistisk erkendes det, at der i de kommende år må gøres en stor og alvorlig indsats på det føringsmæssige område.

Et af uddannelsesårets højdepunkter er for mange de efterhånden nu så traditionelle 4-dages kurser i Hevringlejren, de kurser der nu gennem en årrække er blevet afviklet bl.a. som et supplement til de hjemlige lokalkurser og som kurser med specialindhold, bl.a. sprængningskursus, ABC-kursus, GF 1 og GF 2 kursus samt grundkursus. I et skydeterræn skydes der naturligvis meget, og frem for alt afvikles taktiske skydninger med Flyvestationskorpsets tunge våben. Men hvad der også tæller, her mødes gamle venner, her udvekles minder og hilsener, her mødes land og by, her mødes syndere og farisæere, her knyttes nye bånd, her arbejdes på samme plan værksted, kontor, funktionær og håndværker. Her lever kammeratskabet og den sande hjemmевænsånd til glæde og gavn for helheden: måtte dette blot fortsætte.

Mange ser med stor glæde frem til Flyvestationskorpsets årlige skyttestævne, hvor de såvel under stævnet som i timerne efter under hyggelige og fornøjelige former kan være sammen med kammerater fra andre enheder og fra søsterkorpset Kvindeligt Flyvekorps.

At lave skyttestævne er et ræs, ikke for skytterne og ikke for planlæggerne,

men for de glemte: puklerne, de der sætter baner op, de der beregner. De spørger ofte sig selv: Er det sliddet værd? Bliver arbejdet værdsat nok? Svaret får de altid under præmieoverrækkelsen: livsglæden, enhedssammenholdet, humørsprederne (spøglerne), men frem for alt det udstrålende gode kammeratskab, det var altså sliddet værd og man får som uddannelsesofficer igen, som året før, håndslag på "Vi kommer igen næste år".

Når spørgsmålet lyder: "Hvor går turen hen i år?", så ved man, hvad det gælder, så er det Nordisk Gruppekonkurrence.

Den konkurrence som nu gennem en

årrække er blevet afviklet mellem Norge, Sverige og Danmark med 4 grupper fra hvert land.

Ønsket om at blive en af de 4 grupper er stor og naturligvis største når så fjerne mål som Uddevåla, Bardufoss, Lindköping m.m. skal besøges.

I månederne op til det, der af mange omtales som udtagelseskonkurrence, men hvis officielle navn er gruppekon-

kurrence, trænes der ihærdigt over det ganske land og skulle man alene, som planlægger, tilrettelægge stævnet ud fra rygemæssigt antal deltagende grupper, ville det give mange søvnløse nætter og mangt et mavesår.

De senere år har antal deltagende grupper til gruppekurrencen ligge mellem 15 og 20 og med det forarbejde, den entusiasme, den ånd og det-gå-på mod, de enkelte grupper udviser, ønskede man blot som uddannelse- og stævneafvikler, at alle kunne blive blandt de 4 første.

I håb om mange gode år for Flyvestationskorpset og dets personel fra mening til distriktsleder, sendes i jubilæumsåret alle gode ønsker.

P.A. Hansen

Flyvestationskorpset i hverdag og fest

Oplysningstjenesten

*Leder af oplysningstjenesten
Premierløjtnant
P. E. Westerberg*

I hjemmeværnsloven af 1973 står følgende målsætning for hjemmeværnets oplysningsarbejde: " At udbrede kendskab til hjemmeværnet i så vide kredse som muligt, samt at organisere en intern oplysningstjeneste med det formål at give den enkelte hjemmeværnsmand den holdning der er nødvendig for at fastholde ham længst muligt i styrken. Således skal oplysningsarbejdet både give den nødvendige baggrund for tilgangen og medvirke til at hindre unødigt afgang.

I 1973 barslede Flyvestationskorpset med en betænkning angående Flyvestationskorpsets organisation, uddannelse m.v., og heri var der også et afsnit omhandlende oplysningstjenesten. Heraf udledes følgende målsætning: En vel tilrettelagt oplysningsvirksomhed skal medvirke til at bevare og udbygge forståelsen og respekten for hjemmeværnsarbejdet, såvel ved militære som civile myndigheder, herunder ledelsen på den daglige arbejdsplads. Oplysningsvirksomheden skal også medvirke til at en kommunikation finder sted til fremme for trivsel inden for alle led af personalet i Flyvestationskorpset.

Siden har Flyvestationskorpsets oplysningstjeneste brugt denne betækningsafsnit om oplysningsarbejdet som rettesnor i sit virke.

Oplysningsarbejdet er opdelt i to hovedgrupper, det udadvendte og det indadvendte.

Det udadvendte oplysningsarbejde er at udbrede forståelsen for hjemmeværnet og dets betydning ved en vedvarende informationsvirksomhed og derved hvervning af nyt mandskab til korpset, bl.a. ved hjælp af udstillinger, hvervemøder og lignende. Hertil har Flyvestationskorpset udstillingsmateriale, samt tidsvarende plakater og brochurer.

Det indadvendte oplysningsarbejde har til hensigt at fremme tilliden til hjemmeværnet og forsvarets betydning som led i Danmarks sikkerhedspolitik, og desuden understrege troen på de demokratiske institutioners betydning for vort land, bl.a. ved afholdelse af foredrag og anden form for informationsvirksomhed overfor mandskabet i Flyvestationskorpsets enheder.

Organisationsmæssigt er de civile hjemmeværnskonsulenter ledere af oplysningsarbejdet i deres hjemmeværnsregioner og — distrikter, men ude ved Flyvestationskorpsets enheder er det enhedernes oplysningsmænd og enhedscheferne, der varetager opgaverne angående oplysningsarbejdet. Oplysningsmanden er således eskadrillechefens faglige rådgiver i oplysningsmæssige mål, og hans uddannelse har hidtil fun-

det sted ved oplysningskursus ved korpset og ved hjemmeværnsskolen i Nymindegab. Således har Flyvestationskorpset i den sidste femårsperiode givet 14 oplysningsmænd grunduddannelse i oplysningsarbejdet, (OPL-1 kursus), hvorefter hjemmeværnsskolen sørger for den videre uddannelse. Endvidere indkalder Flyvestationskorpset deres oplysningsmænd til weekend-kursus med eet til to års mellemrum for videreuddannelse og udveksling af erfaringer. Ved de sidste fire oplysningskursus ved korpset, har der deltaget 46 forskellige oplysningsfolk.

Til at koordinere og organisere oplysningsarbejdet ved Flyvestationskorpset, har korpsschefen siden 1964 haft en oplysningsbefalingsmand til rådighed, og her arbejdes der med at udvikle korpsets informationsmateriale som plakater, brochure og billedmateriale til brug i hvervearbejdet, ligesom korp-

sets oplysningsbefalingsmand kan virke som rådgiver og serviceorgan for enhedernes chefer og oplysningsmænd bl.a. ved hjælp til foredrags- og udstillingsarrangementer.

Oplysningstjenesten udsender et informationskrift tre gange årligt til oplysningsmænd ved korpset samt et antal eksemplarer til flyvestationskorpsets enheder. Dette skrift "FSK-INFORMATION" løber nu i sin fjerde årgang.

I år fik Flyvestationskorpset ny plakat til afløsning af korpsets første plakat af 1965, ligesom en ny brochure også kom til i 1979.

I øjeblikket arbejdes der på en fornyelse af udstillingsmateriale, samt med en lysbilledserie om Flyvestationskorpset, så oplysningstjenesten savner ikke opgaver.

P. E. Westerberg

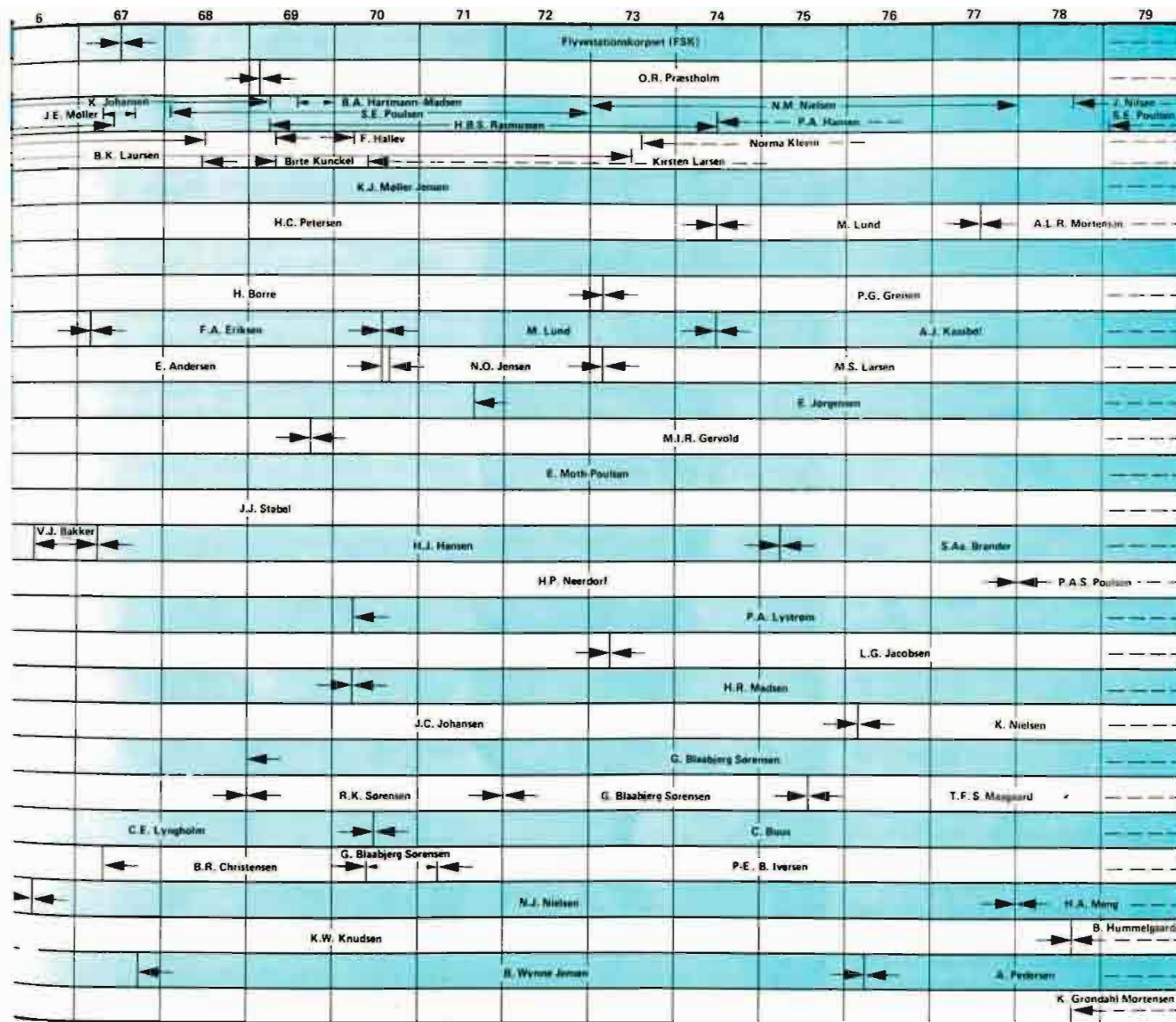
Flyvestationskorpsets Data

På de følgende to sider er vist en skematisk oversigt af Flyvestationskorpsets enheder, chefer og stab gennem 25 år.

FLYVESTATIONSKORPSETS DATA

	1954	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	6
STABEN				FHV Jordforsvarsstyrker (JFS)						Flyvestationsstyrken (FSS)			
CHEFER				H.L.E. Josephsen						M.K. Sørensen			H.L. Olesen
UDDANNELSE									H.L. Olesen		K.O.P. Rygaard		O.R. Præstholm
KONTOR			I.K. Vølund (g. Ramsberg)			Jytte Madsen		Jette Mikkelsen		Tove Rygaard			Myrte Nielsen
MATERIEL/DEPOT		Flyverhjemmesværts depot		L.J. Rosenkrantz O. Vest Larsen			Aksel Lorentzen						
FSA KALU							L.F.A. Sørensen						
DEL KØBENHAVN			G.A.J. Hansen										
FSE 10						H.C. Petersen							
FSE 11		S.L. Kolæd							M. Lund				
DEL VED						K.I. Salskov-Andersen							
FSA VÆR													
FSE 14		G. Blaabjerg Sørensen			S. Sørensen								P.H. Olsen
FSE 16		Chr. Fr. Heuer Rabe							H.W. Nielsen				
FSE 17					B. Nielsen								
HESK VÆR													
FSE 20													
FSA ALB													
FSE 50			Chr. Rich. Nielsen										Just Justsen
FSE 51											P.A. Lystrom		
FSE 52													
FSA KAR													
FSE 55									G. Blaabjerg Sørensen				
FSE 56		S.F. Mathiasen						K. Møller					
FSE 57													
FSE 60						E. Møllerup Blach							P.P. Nørgaard
FSE 65						H. Schultz Andersen							
FSE 70													
FHE													

FLYVESTATIONSKORPSET I
HVERDAG OG FEST

Yngste skud

Den Flyvende Hjemmeværnsenhed (FHE) så dagens lys den 1. september 1978 altså, meget passende, på Flyvestationskorpsets fødselsdag og kan således, på selve jubilæumsdagen, fejre sin første fødselsdag.

Flyvestationskorpset er i sin opbygning, en organisation med mulighed for at kunne rumme en mangfoldighed af grupperinger. Så rummelig, at også hjemmeværnsmæssige nyskabelser som Den Flyvende Hjemmeværnsenhed kan finde plads heri.

Enheden, som har til huse på FSN Værløse, udskiller sig på mange måder fra andre hjemmeværnsenheder, idet den er ganske lille, men alligevel har selvstændig status. Opgaverne er såvel af fredsmæssig karakter som krigsmæssig, men skal dog ikke omtales her.

Det er ikke så ligetil at blive optaget i FHE. Den første betingelse der skal opfyldes for at kunne komme i betragtning er, at man er i besiddelse af et gyldigt dansk flyvecertifikat, og der forlanges at piloterne, som minimum, skal have erhvervet sig 200 timers flyvning indenfor de sidste 5 år.

Når en pilot er sluppet gennem nåleøjet venter der, efter grunduddannelsen, der indeholder såvel militære som flyveteoretiske elementer vedkommende enafvekslende og interessant tjeneste.

FHE flyver, med lejede eller ejede privatfly, målflyvninger for Luftmeldekorpset i samtlige af landets distrikter, hvilket betyder, at piloterne i perioden April til Oktober skal deltage i 10 - 15 øvelser.

Udover at flyve luftmeldeøvelserne, deltager piloterne, i et vist omfang, også i planlægningen af disse.

Øvelserne er i regelen af ca. 4 timers varighed og med deltagelse af 8 - 10 fly fra FHE, trænes 300-500 luftmeldefolk pr. gang.

Ud over den nævnte flyveaktivitet,

dyrker enheden naturligvis også andre aktiviteter som f.eks. Skydning - sanitettjeneste - ABC - tjeneste - selvforvar og meget mere.

Indtil dato kan man kun finde FHE på Flyvestation Værløse, men engang i fremtiden vil enheden måske brede sine aktiviteter ud over landets øvrige flyvestationer så den også kan løse andre vigtige opgaver.

Den Flyvende Hjemmeværnsenhed

K. Grøndal Mortensen

FLYVESTATIONSKORPSET I
HVERDAG OG FEST

Flyvestationskorpset set fra hjemmeværns konsulenten

*Hjemmeværnskonsulent
P. A. Heegaard - Poulsen*

Flyvestationskorpset har altid haft sit eget ansigt. Måske fordi det – bortset fra øvelsesvirksomhed af forskellige art – har al sin virksomhed på flyvestationer og i lufthavne.

Dette må naturligvis præge både holdning og personel. Fra en konsulents side virker korpssånden – følelsen af at være sig selv – meget stærkt.

Man oplever et nært personligt kendskab mennesker imellem uanset den geografiske spredning fra Ålborg og Skagen, til Skrydstrup og Værløse.

Således bliver flyvestationskorpset et fælles samlingspunkt for mennesker fra meget forskellige dele af landet og samfundet. Det er uden tvivl vort mest vidtfavnende enkeltenhed.

Særpræget mærkes også, når flyvestationskorpset skal have produceret sit oplysningsmateriale. På plakater og i fotos ligner de jo hjemmeværnet, men den tekst, der ledsager billederne i brochuren kan være vanskeligere at tilpasse end andre steder i hjemmeværnet. Den skal på een gang gælde hele landet

og mange forskellige institutioner.

Igennem årene har der været rig lejlighed til at være med til mange kursus og møder i flyvestationskorpset. Tonen har altid været barsk, ærlig, og i bedste forstand venlig.

“Konsulenten” har derfor altid følt sig godt tilpas i Flyvestationskorpset. Den mangfoldighed i den store enhed, som hjemmевærnet er, er flyvestationskorpset en væsentlig del af.

P. H. Heegaard Paulsen

„Chefen takker sine”

DL/Major
O. Præstholm

Den 1. september 1979 kan Flyvestationskorpset fejre 25 års jubilæum. Det er således 25 år siden at Flyvestation København, som den første flyvestation og lufthavn modtog hjemmeværnet (flyvehjemmeværnet) og gjorde det til en fast bestanddel af bl.a. tjenestestedets sikring og bevogtning.

Der er igennem årene sket ændringer i organisation, uddannelse og materiel m.v., men der er mange af de såkaldte ”pionerer”, der den dag i dag står i Flyvestationskorpsets rækker. Det er derfor en stor glæde for mig at kunne starte dette indlæg med et hjerteligt tillykke og en stor tak til jer der startede og tak fordi I holder ud.

Dernæst en tak og et hjerteligt tillykke med 25 års dagen til alt personelt, enten I er ansat i Flyvevåbnet, Statens Luftfartsvæsen, Københavns Luftfartsvæsen eller i SAS, eller—: det er personel af perimeterfolket, der som nu, krydret med ung tilgang,— er en god og naturlig balance, til ansatte personelkategorier og disse muligheder.

I skrivende stund går tankerne naturligvis tilbage til min første færd i Flyvestationskorpset (styrken), minder som f.eks. **Himmerlandsgården**, **Helberskov** og dets eventyrlige personale: **Martha**, **Anna**, **Ludvig** og **Else** og mange flere. Her var kurser med feltskydninger og affutager, med morterer og med

røg: her var **LOTTEBO** og **KAVALER-FLØJ**, men forud for dette lærte befalingsmænd på forskole at tage kampen op, at tage hensyn og at yde sit yderste.

Hjertelig tak — alle I befalingsmænd der har krydset min vej, — I er bare strålende.

Stævner og konkurrence ved Flyvestationskorpset er en oplevelse. Må jeg forsøge at uddybe dette således:

— Jeg har nu mange gange oplevet hvor fint og hæderligt og særdeles storlået man med sit mandskab kan opleve og anvende konkurrence—midlet mesterligt som et bindeled, der kan afholdes og afsluttes under medvirken af de allerfineste og bedste motiver. Det er blandt andet derfor at Flyvestationskorpset er et korps.

Når ovenstående linier skrives, tænkes der ikke blot på fjerne steder som **Polarcirklen Bodø**, **Bardufoss**, **Uppsala** og mange andre, men også på vore danske flyvestationer, lufthavne og tjenestesteder, hvor samarbejdet og planlægningen mesterligt styres på fornuftig måde til gavn for tjenestestedet og korpsets enheder.

Det var derfor ingen tilfældighed at vor første **DIVISE** på vor lange heraldiske vej kom til at lyde: ”**Fælles vilje giver styrke**”

Jeg ønsker endnu engang at rette en varm tak til alle FSK'er, en tak for strålende indsats, stor eller mindre, den har nemlig aldrig været lille, for derefter at ønske jer alle tillykke på og med jubilæumsdagen, samt held og lykke med vort korps og fælles fremtid.

Dette gør jeg i tilslutning til en tak til det frivillige faste personel og medarbejdere ved Flyvestationskorpsets stab, såvel civile som militære.

Tak for også her en prisværdig indsats og hjemmeværnsånd der skaber og af tvinger respekt og er højt værdsat her i huset, såvel som i det ganske land.

Ole Schalm
Ole Schalm

**FLYVESTATIONSKORPSET I
HVERDAG OG FEST →**

Til lykke
fra...

LUFTVERNHEIMEVERNET I NORGE VED
LVHV-BN FORNEBU
LVHV-BN FLESLAND
LVHV-BTT BODØ

GRATULERER FLYVESTATIONSKÖRPSET MED
25 ÅRS JUBILEET OG TAKKER FOR GODT
KAMERATSLIG SAMVÆR GJENNOM MANGE ÅR
UNDER DE NORDISKE KONKURRANSER

*Knut Østbye
Generalmajor
Generalinspektør for Heimevernet*

TIL LYKKE FRA...

L U F T F A R T S V E R K E T S D R I F T V Ä R N

V I D

CENTRALFÖRVALTNINGEN
ARLANDA FLYGPLATS
BRÖMMA FLYGPLATS
LANDVETTER FLYGPLATS
STURUP FLYGPLATS

LYCKÖNSKAR KAMRATERNA I

F L Y V E S T A T I O N S K Ö R P S E T

T I L L

25 A R S J U B I L E E T

OCH TACKAR SAMTIDIGT FÖR DEN ÄDLA KÄMP OCH
GEMVTLIGA SAMVÄRD SOM PRÄGLAT DE - NUMERA
NÖRDISKA - TÄVLINGAR SOM ÄRLIGEN AVHALLITS
I 23 ÅR

TIL LYKKE FRA...

FLYVERHJEMMEVÆRNSINSPEKTØREN

GENERALSTOK – KASTELLET

2100 KØBENHAVN Ø

TELEFON (01) 12 32 10

DEN 21 JUN 1979

I anledning af Flyvestationskorpsets 25-års jubilæum sender jeg alt personel i korpset min hjerteligste lykønskning med en tak for indsatsen i de forløbne år.

Ved talrige besøg ved og deltagelse i korpsets forskellige arrangementer har det været en glæde og inspiration at mærke det humør, engagement og sammenhold, der har været med til at tømre FSK sammen i en fin og positiv korpsånd.

Med denne baggrund kan jeg med fortrøstning og tillid konstatere, at vi sammen er på vej mod de næste 25 år.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'A. Nielsen'. The signature is fluid and cursive.

TIL LYKKE FRA...

Det er med stor glæde, jeg på Kvindeligt Flyvekorps' vegne
ønsker Flyvestationskorpset til lykke med de 25 år.

I årene, der er gået, har vi stået side om side på flyvestationerne
til rådighed for Flyvevåbnet. Opgaverne i vore korps er forskellige, men
sagen vi tjener er den samme.

Mange ting har vi da også i de 25 år kunnet samarbejde om.
Vi ønsker held og lykke til med arbejdet i fremtiden.

Med venlig hilsen,

Inger E. Christiansen

TIL LYKKE FRA...

SAS
SCANDINAVIAN AIRLINES SYSTEM

DENMARK NORWAY SWEDEN

REGION DANMARK

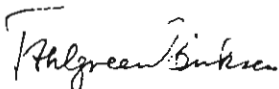
Flyvestationskorpset

Det var en mærkedag i hjemmeværnets historie, da distriktsleder Orla Petersen ved en parade i "Slotsgården" hin dag i september 1954 afleverede sine to hjemmeværnskompagnier til oberst Bjarkov og kompagnichef Josephsen - Flyvehjemmeværnets jordforsvarsstyrke var en realitet!

Når man nu - 25 år senere - ser, hvad Flyvestationskorpset har udviklet sig til, kan det næppe undre, at man føler en vis stolthed ved, at det hele startede i Københavns lufthavn med styrker fra SAS' og lufthavnens personale.

SAS ønsker til lykke med jubilæet og ønsker samtidig at sige tak til hver enkelt, som bruger tid og kræfter i Eskadrillerne, i Flyvestationskorpset og dermed i dansk forsvar. Godt nok håber vi på, at der aldrig bliver brug for jer og jeres indsats i en krigssituation, men een ting skal I vide: Alene jeres tilstedeværelse på og omkring vor arbejdsplads med den indstilling og uddannelse - såvel militær som civil - I har, gør at vi føler os trygge.

Hjertelig til lykke og tak!

Frede Ahlgreen Eriksen
Direktør SAS Danmark

TIL LYKKE FRA...

DIREKTØREN

1. september 1979.

I anledning af Flyvestationskorpsets 25 års jubilæum den 1. september 1979 skal der også fra Københavns lufthavn - hvor det hele jo startede - lyde et tillykke med dagen.

Det er mit indtryk, at dette at være i korpset og arbejde med at dygtiggøre sig til de eventuelle opgaver også betyder et kammeratskab på tværs af de "naturlige" afdelingsgrænser og dermed en gensidig forståelse, der også kommer KLV tilgode.

Held og lykke fremover.

Poul Andersen.

Solidarisk indsats

*Den Kommiterede for Hjemmeværnet
Knud Damgaard*

SOLIDARISK INDSATS FOR DET FÆLLES SAMFUND

Hjemmeværnet har passeret en række milepæle i løbet af sin efterhånden lange historie. Der har været vigtige faser i forbindelse med den almindelige udrustning, og der har været afgørende begivenheder ret organisatorisk. De egentlige flyvestationsstyrker kom først igang til at de som enheder oplevede de første australske uniformer hvis kendetegn var kilen i bagen, de korte ærmer og de øvrige skavanker, som var typiske for uniformen i hjemmeværnets pionerår, altså hjemmeværnsforeningernes periode.

Flyvestationskorpset startede først som en enhed, da hjemmeværnet var velorganiseret og i forhold til tilligere rimeligt udstyret med uniformer og våben. Det var derfor et betydeligt stærkere grundlag at starte arbejdet på. Dog skal det understreges, at flyvestationskorpset repræsenterede en organisatorisk nydannelse af et meget afgørende indhold. Starten gik på det tidspunkt, da hjemmeværnet iøvrigt søgte at etablere hjemmeværnsenheder på de store civile virksomheder og institutioner. Mange steder var vilkårene således, at hjemmeværnsenheden havde hjemsted på virksomheden, men opgaven knyttet til det bydistrikt, hvor virksomheden var placeret. I modsætning hertil var flyvestationskorpset helt klart baseret på at skulle medvirke ved

forsvaret af flyvestationen.

I det arbejde, der foregik med at opstille disse frivillige enheder, blev hjemmeværnskonsulenterne uvurderligt støttet af den daværende formand for Civilarbejderne under Forsvarsministeriet, Christian Rasmussen, som gjorde en overordentlig stor indsats. Han var med til møderne på flyvestationer og bidrog med sin stærke forsvarsvenlige holdning væsentligt til at arbejdet lykkedes. Et nyt og skelsættende led i det frivillige forsvar blev skabt ved den lejlighed. I dag fungerer enheden godt og er blevet en del af beredskabet, som ingen kan forestille sig at skulle undvære.

Den stærke og entusiastiske Christian Rasmussen er nu blevet over 80 år gammel, men stadig i vigør og bør nævnes ved denne lejlighed, selvom hans arbejde med flyvestationsstyrkerne i højere grad fandt sted på provinsens flyvestationer end ved oprettelsen af styrken i Kastrup. Han fortjener dog at blive husket i forbindelse med dette jubilæum med en tak for en stor uegennyttig indsats.

Og så er vi altså nået så langt, at også flyvestationsstyrken er ved at passere et 25-års jubilæum. 25 år er et udtryk for levedygtighed i hvert fald, når det gælder det frivillige forsvar. Der er næppe heller andre områder i forsvaret, hvor samhørighed mellem befolkning

og forsvar går op i en mere naturlig enhed end her, hvor den militære arbejdsplads, et af samfundets nøglepunkter, kalder på nødvendigheden af, at alle ansatte i en kritisk situation er indstillet på at ville gøre en indsats for det fælles samfund.

Når det gælder de fabriksenheder, der blev opstillet i den samme periode, må vi erkende, at der er visse steder har været tale om stagnation. Til gengæld kan vi fastslå, at flyvestationsstyrken virker upåklageligt i dag som i de år, der er gået forud. Meget tyder på, at der i fremtiden vil blive om muligt endnu større behov for indsats fra korpsets side. Jeg er ikke i tvivl om, at den entusiasme, der har præget dette arbejde i de første år, vil kunne bevares og blive et afgørende grundlag for den indsats, der venter i fremtiden.

Held og lykke til!

Knud Damgaard
Knud Damgaard

FLYVESTATIONSKORPSET I HVERDAG OG FEST

*Chefen for Hjemmeværnet
Generalmajor
J. Andreassen*

Efterskrift

I året 1979 fylder Flyvestationskorpset 25 år, og i samme år er Hjemmeværnet fyldt 30 år, idet vi normalt regner den 1. april 1949 for Hjemmeværnets oprettelsesdag. Den hjemmeværnslov, som skabte det Hjemmeværn, vi kender i dag, blev dog vedtaget i sommeren 1948. Det er værd at kaste et blik tilbage på den tidsperiode, i hvilken man traf beslutning om oprettelsen af Hjemmeværnet. Det er blevet sagt, at Hjemmeværnet er blevet oprettet "i utide", idet man herved gav udtryk for at hjemmeværnsloven blev vedtaget adskillige år før de egentlige forsvarslove. Det er imidlertid sådan, at man må sige, at det var på høje tid, at Hjemmeværnet blev oprettet. For det første fordi Danmark sammen med Norge og Sverige gik i gang med forhandlingerne om et nordisk forsvarsforbund, og man ønskede fra dansk side at markere forsvarsviljen ved oprettelsen af et Hjemmeværn. For det andet fordi Europa i 1949 befandt sig i en krise — herhjemme benævnt påskekrisen, hvor særligt de vestlige randstater — herunder Danmark — var i fare for at komme under sovjetrussisk dominans under en eller anden form. En tredje årsag var naturligvis den forsvarsvilje, der var skabt under modstandsbevægelsen og videreført i Hjemmeværnsforeningerne.

Dengang var der ikke mange, der troede på, at det kunne lykkedes at skabe et helt frivilligt Hjemmeværn, der blot var nogenlunde talstærkt, og der skulle i hert fald en betydelig fantasi til at forestille sig, at vi i 1979 talte henimod 75.000 kvinder og mænd i et helt frivilligt hjemmeværn. Af dette Hjemmeværn er Flyvestationskorpset en overordentlig levende del, og det er her ved jubilæet glædeligt at konstatere, at den entusiasme blandt Flyvestationskorpset personel, som var kendetegnende i opbygningens dage, stadig er fremherskende. Flyvestationskorpset er en mindre del af det samlede Hjemmeværn, men korpset løser en række for forsaret betydningsfulde opgaver.

Jeg har indledningsvis sagt, at Hjemmeværnet blev oprettet under indtryk af ydre fare, og jeg vil gerne slutte med at sige, at selv om vi i den forløbne tid har overlevet et antal kriser, er vi ikke på vej til fredeligere tilstande. Jeg tror nok, at der i 80'erne vil komme store udfordringer

EFTERSKRIFT

til NATO. Jeg håber, at vi – det danske Hjemmeværn – fortsat vil kunne bidrage til at bevare friheden og freden.

Jeg vil til slut benytte lejligheden til at lykønske Flyvestationskorpset med jubilæet og rette en tak til alle i korpset – både til de mange, som trofast har været med fra starten, og til jer, der er kommet til senere. Jeres indsats for at bevare og udvikle en meget vigtig del af vort Hjemmeværn er påskønnelsesværdig.

Flyvestationskorpsets enheder over alt i landet ønskes samtidigt held og lykke til at videreføre det gode arbejde i årene, der kommer. Kravene bliver ikke mindre, men jeg ved, at I kan løse opgaverne. Det har de forløbne 25 år vist.

